

ACIU, ALEXANDRU

n. 16 septembrie 1875, Măieriște, jud. Sălaj
d. 15 ianuarie 1954, Cluj

A urmat studiile școlii primare la școala primară din localitate, în Măieriște, după care s-a înscris la Liceul din Șimleu Silvaniei, transferându-se spre finalul studiilor la Oradea. Cursurile universitare le-a absolvit la Facultatea de Drept din Cluj. După examenul de avocat a practicat avocatura la Tășnad, județul Satu Mare.

Odată cu izbucnirea Primului Război Mondial a fost trimis pe front luptând pentru armata Monarhiei Austro-Ungare. În toamna anului 1918 activează în zona Șimleului Silvaniei implicându-se în formarea Consiliului Național Român și a Gărzii Naționale Române din zona Șimleului Silvaniei. A fost ales de ceilalți români implicați secretar al Consiliului și comandant al Gărzilor. Din postura deținută a condus delegația românilor din Șimleu Silvaniei la Alba Iulia unde, la 2 decembrie 1918 a fost ales membru în Marele Sfat Național.

În contextul instabilității din primăvara anului 1919, în luna martie este arestat de armata maghiară și luat ostatic. Reușește totuși să evadeze și se întoarce în Șimleu Silvaniei unde la 7 mai 1919 a fost ales prim-pretor al plasei Șimleu Silvaniei.

După formarea României Mari s-a implicat și în viața politică a noului stat creat fiind ales, pe rând, deputat și senator în Parlamentul țării. Între anii 1925-1928 a fost numit prefect al județului Sălaj. A deținut și poziția de președinte al Partidului Național Liberal Sălaj.

Pe lângă activitatea politică desfășurată a deținut și funcția de director al Băncii „Silvania”, iar între anii 1924-1937 a fost directorul *Gazetei de Duminică*, periodic care apărea la Șimleu Silvaniei.

În anul 1940, în contextul evenimentelor privind cedarea Ardealului de Nord Ungariei, Alexandru Aciu a fost expulzat de către autoritățile hortiste din zona Sălajului. S-a mutat la Ineu, în județul Arad unde a profesat ca notar.

După încetarea războiului s-a reîntors în Ardealul de Nord, iar în anul 1954 a decedat la Cluj.